

Davorin Trstenjak in Matija Majar.

(Poroča J. R.)

V rokopisni ostalini Majarjevi sem našel dvoje pisem: jedno Trstenjakovo in jedno Majarjevo, kateri prav jasno kažeta značaj in mišljenje teh zaslužnih slovenskih prvoboriteljev in prijateljev. Priobčujem ji neizpremenjeni.

Na Ponikli, 27. kimovca 1870.

Predragi prijatelj!

Midva sva se nekedaj pobratila ino se v dopisih tikala, ali ker si tako redko dopisujeva, si Ti, dragi Matija, gotovo že pozabil na najne prijateljske razmere; toda oživiva je sopet in govoriva kot brat k bratu. Ti si gotovo že obupal nad mojim prijateljstvom, ker Ti na Tvoj ljubeznivi list še le sedaj, ko je že pol leta preteklo, odgovorim. Ali to se ne godi samo Tebi, temveč tudi drugim prijateljem. Prvič imam mnogo korespondencij po vsem slovenskem svetu, drugič je vlastovitost

moje čudi, da rajši pišem deset pol učenih člankov, nego edno polo pisma. Zraven tega

„DOM in SVET“ 1894, št. 16.

sem tako obdan z oekonomičnimi posli, da je moj duh redko vbran in voljan poprijeti se peresa. Moja nova fara je tako zanemarjena gledé poslopja in zemljišča, da vse moči moram gospodarstvu posvečevati, tudi stavimo letos nov turen, in pri takem delu je treba ves čas porabiti k priganjanju, pripravljanju, privažanju od jutra do mraka, in tako se človek utruji, da mu ni vsikdar volja do dušnega dela. Sedaj sem dovršil, škof ga je blagoslovil o prilož-

nosti birmanja, in tako sem brez večih skrbi, in tudi ob 100 g. denarja. Sedaj bodem sopet humorist Viko Dragan, Ἐπίχαρμος itd. ker, kedar imam denar, nimam humora. Ali ‚maledictae haemorrhoides, exsecrata nervositas‘, te kugi me mučite, da glava je pusta pogostem, in roka trepeče kot trstika na vodi. Mislim, da skoro pojdem ‚ad patres conscriptos‘. Petdeset in tri na hrbtu imeti je že

Vojvoda Albreht „s kito“.

precěj težka butara za izvoženega konjiča.

Sedaj odgovor na Tvoja vprašanja.